

Մարո Մարգարյան

Երևանի շուկան

Շաղում է, շողում
Երևանի շուկան,
Կորած խաղողում
Երևանի շուկան:
Այրվում են Շաֆրան
Դեղձի դեզերը,
Սևուկ սալորը
Համեստ ու լուռ է.
Փշատն արևից
Այտերը կիզել է,
Շոգից՝ սրտնեղել,
Ճաքել է նուր:
Բոլոր գույներով
Արևն այստեղ է,
Քամված են բոլոր
Հյութերը հողի,
Բայց բոլորին էլ
Խելքից հանողը
Ծանր ողկույզն է
Խարջի խաղողի
Պայթում են արդեն

Լի կրպակները,
Բաց դռներից,
Հագիվ մեքենան
Նետել է դեզն իր,
Սայլեր են գալիս
Կքած բեռից:
Ուրիշ ելք չկա,
Լցնում են տանիք,
Փոփում են մրգի
Գորգերն արագ,
Ճոճվում են դռից
Ու պատուհանից
Կախաններն անթիվ,
Հրդեհ դառած.
Սփռոց է բացել
Տակառի վրա,
Ընկեր է կանչում
Քեռի Գևոն,
Բռնել է փարչը
Արծաթաշրած,
Գոված թամադա
Պապի ձևով.
--Սոցմրցումն, ախպեր,
Սոցմրցում լինի,
Խոստում ենք տվել,
Պատվով տանենք,
Բայց ով կխմի
Այսքան շատ գինի,
Թե մենք ինքներս
Օգնակ չանենք,

Գովում են շիկնած
Հողն ու խաղողը,
Կրպակից կրպակ
Թաս են զարկում

Նեղ օրին հասնենք,
Կիսենք լեն օրը,
Հեշ բան է կյանքը
Մենակ մարդու,
Փնշում է հոգնած
Լի բեռնատարը,
Մրգի մի դեզ է
Ճոճվում ուսին
Կանգնել է վարը,
Վազի տերև է
Կախվել
Մրգերից քամած,
Հայրենի տունն ու
Հողը բերրի
Այստեղ համեցեք,
Համեցեք այստեղ,
Մաքուր հայկական
Ընտիր բարիք
Միրգ չէ հասարակ,
Այլ մուրազի դեղ,
Ինչ երազ ունեք,
Կկատարի:
Կողքին նստած է
Կողովների մեջ
Ճակատին ոսկի

Խաթուն մայրիկը,
Ծանր հյուսերը
Փաթաթել է վեր,
Շարբաթ է ծորում
Քողի ծայրից
Դեմից գալիս է
Աղմկոտ մի խումբ,
Ուսանողներ են
Առույգ, թեթև,
Ծիծաղը թափվում է
Երգը թնդում,
Հոսում են զվարթ
Ձայնի գետեր.
Լսում ես, անուշ
Մրգի մայրիկ մեր,
Արձակուրդ առանք,
Գյուղ ենք գնում,
Իսկ այս հսկային,
Որ մանուկ է դեռ,
Կարմիր բանակ ենք
Ճամփու դնում,
Պայթում ենք ախր
Պաղած երեսից,
Խիստ է ձևանում
Փիլիսոփա,
Մի կուժ խենթացնող
Գինի բերեք ինձ
Բռնել է այսօր
Քեֆի նոպա,
Քննություն տվել ենք,

Թռչակն առել,
Մի կուժ խենթացնող
Գինի տվեք,
Երեկվանից ենք
Գիտուն դառել
Հաստատենք գինով
Ու նոր չվենք:
Ու հեռանում է
Աղմկոտ մի խումբ,
Ուսանողներ են
Առույգ թեթև,
Ծիծաղը թափվում է
Երգը թնդում,
Հոսում են գվարթ
Ձայնի գետեր.
Ճոճվում են դանդաղ
Չամբյուղներ կանանց
Եվ գլխանոցներ
Մայրենի ոճով,
Խմբերը խիտ են,
Ճամփաներն անանց,
Ծփում է այրվող
Գույների մի ծով:
Մեր Երևանի
Ինչեր ասես, որ
Չի գտնի մարդ.
Հին կարասներից
Հանած գինի,
Նոր կոկոն բացող
Շուշան ու վարդ.

Մրգի մասին, դե,
Խոսքն ավելորդ է
Մրգերից անուշ
Բողկ ու բագուկ,
Քաղցրից խտացել,
Իջել է տոթը,
Լավաշներ թոնրի,
Գաթա, նագուկ,
Օրեր,
Թերթեր,
աֆիշ,
Վերջին լուրեր
Եվ բարձրախոսներ,
Որոտախոս,
Մայր հողից հանած
Տաք-տաք ջրեր,
Ցայտադբյուրներ պաղ
Արծաթահոս...
Չկա այստեղ կեղծի
Փոքրիկ հյուլն անգամ,
Բնությունն է այստեղ
Մաքուր, ընտիր,
Չկա մարդու հոգուն
Անհանդուրժող, անկամ
Գնի տատանումներ
Բախտախնդիր,
Մրգի հրթիռ է:
Բերքի հանդես,
Ներքին մի ուրիշ կա
Այս ժխտում,

Այստեղ մի ձեռք է
Անտես,
Կշռում՝ ամեն ինչ,
Չափավորում: